

Vi har tidligere her i Folketinget diskuteret voksenerhvervsuddannelser og merit – ikke uden grund. Som arbejdsministeren rigtigt påpeger, er der stadig op imod en million danskere i arbejdsstyrken, der ikke har en kompetencegivende erhvervsuddannelse.

Det går alt for langsomt med at få voksne i erhvervsuddannelse, og jeg synes ikke, at de forventninger, som jeg føler mange havde, da vi i sin tid vedtog B 48 om voksenerhvervsuddannelser (folketingssamlingen 1991-92), er blevet indfriet.

I nogle områder både geografisk og fagligt er der behov for faglært arbejdskraft, så nu handler det om at nedbryde de barrierer, vi ved der er, og som i dag hindrer, at voksenerhvervsuddannelsen udvikler sig i det tempo, man kunne ønske sig.

Arbejdsministeren peger på én af de barrierer, som efter min opfattelse er iøjnefaldende: samarbejdet mellem skolesystemerne og samarbejdet inden for de enkelte skolesystemer. Her er der noget at tage fat på. Samarbejdet skal være bedre.

I sommerens løb har diskussionen om den fremtidige indsats omfattet debatten om systemer. Der har været nævnt forskellige modeller til, hvordan man finder den mest hensigtsmæssige måde at gennemføre den forøgede indsats på. I den socialdemokratiske folketingsgruppe er vi overordentlig godt tilfredse med, at regeringen har valgt at holde fast ved orlovsmodellen.

Som konsekvens af den holdning omfatter det lovforslag, vi her behandler, en række ændringer i lov om orlov, som har til formål at ligestille, eller skal vi kalde det sidestille ledige med dem, der er i arbejde.

Muligheden for at få bevilget uddannelsesorlov bliver ens, hvad enten man er i arbejde eller ledig. Retten til børneorlov gøres ens. Endelig indføres der et princip om, at ledige, der ønsker at uddanne sig, først og fremmest skal anvende den orlovsrettighed, man har som ledig. Dette afskærer ikke en ledig fra at deltage i forskellige former for uddannelse, efter at orlovsretten er opbrugt. Netop denne positive vinkel synes vi er værd at fremhæve.

Et centralt punkt i lovforslaget er, at der nu stilles en række krav til dem, der er på orlov, og til de arbejdsgivere, som har sagt ja til, at medarbejderen får sabbatorlov. Nogle vil kalde det stramninger. I så fald er der tale om stramninger, vi i den socialdemokratiske folketingsgrup-

pe hilser velkommen: Har man uddannelsesorlov, skal man deltage i uddannelse, har man børneorlov, skal man passe børn, og har man sagt ja til at ansætte erstatningsarbejdskraft, ja, så skal man selvfølgelig ansætte denne arbejdskraft.

Jeg tror, alle her i Folketinget er enige i, at der skal gøres noget særligt for de unge under 25 år. Det er meget, meget vigtigt, at der ikke er hindringer eller fristelser, der betyder, at unge fravælger uddannelse. Det er også vigtigt, at unge behandles nogenlunde ens, mens de er i uddannelse. Det gælder også de ydelser, de unge kan oppebære, når de uddanner sig.

Derfor er vi i Socialdemokratiet tilfredse med, at det nu fastslås, at lov om arbejdsmarkedsuddannelser ændres således, at de ydelser, der gives, når man uddanner sig som et led i aktive-ring, er ens, hvad enten man er i a-kasse eller er kontanthjælpsmodtager, samt at ydelserne bliver harmoniseret i retning af, hvad andre unge modtager i ydelse, når de er i uddannelse.

Det er vist fremgået tydeligt nok af min ordførertale, at Socialdemokratiet støtter dette lovforslag.

Ulla Tørnæs (V):

I forbindelse med den finanslovaftale, som Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik med regeringen sidste år, blev det annonceret, at regeringen ville fremsætte en voksen- og efteruddannelsesreform, der skulle træde i kraft den 1. januar 1996.

Nu, stort set et år efter at sidste års finanslovaftale blev indgået, må man sige, at det absolut er sidste udkald for regeringen, hvis den skal nå at opfylde sine egne målsætninger om, at en reform skal træde i kraft den 1. januar 1996. Det er i sidste time, regeringen nu endelig synes at være blevet enig internt om i hvert fald en del af den kommende voksen- og efteruddannelsesreform.

Men jeg synes, at det er meget sigende for hele den proces og debat, som vi har været vidner til i det forløbne år, at arbejdsministeren i dette forslag, som vi her har til behandling, i den skriftlige fremsættelse taler om lovforslag, der endnu ikke er fremsat. Det finder jeg er en særdeles besynderlig fremgangsmåde.

Men regeringen har altså valgt at dele voksen- og efteruddannelsesreformen op og på den måde forsøge at gennemføre en reform og gøre den mere spiselig for alle parter ved at gennemføre den stykvis og delt frem for at tage den helt